

godt som alle Arbejdere, der overhovedet kunne præstere noget, have da kunnet finde Beskæftigelse. Men naar saa Nedgangsperioden kommer, afskediges ikke alene alle de mindre gode Arbejdere, som kun have faaet Arbejde, fordi der i ekstraordinær Grad var Brug for Arbejdskraft, men ogsaa talrige dygtige Arbejdere, som i almindelige Tider ville være beskæftigede. Og det er særlig disse sidste Arbejdere, det gælder om at hjælpe over de døde Punkter, for at de ikke skulle synke ned i de daarligere eller overtallige Arbejders Rækker.

5. Faglig Overbefolkning af Arbejdere. I daarlige Tider synes der at være for mange Mennesker i alle Slags Fag. I gode Tider er det derimod i Reglen kun Tilfældet med enkelte Fag, der have særlig Tiltrækning for Folk. Der er saaledes næppe Tvivl om, at der her i Danmark udlæres omkring 1000 flere Smede aarligt, end der er Brug for, og det samme vil hænde med andre Fag, naar man ikke finder den rette Maade til at regulere Tilgangen til de forskellige Fag. Thi som Forholdene nu ere, ville, saa snart som det erfares, at der i et enkelt Fag trænges til flere Arbejdere, end der for Øjeblikket ere beskæftigede i samme, talrige Forældre lade deres Børn lære op i dette Fag, og efter en Del Aars Forløb bliver saa Resultatet, at det paagældende Fag bliver overfyldt.

6. Aandelig og legemlig Svækkelse. Den Arbejdsløshed, der skyldes, at vedkommende Arbejder ikke er arbejdsfør paa Grund af Sygdom, Invaliditet, Alderdom eller Ulykkestilfælde, regnes ikke med til Arbejdsløshed i egentlig Forstand, idet denne kun omfatter de arbejdskraftige Personer, der ikke kunne faa Lejlighed til økonomisk at udnytte deres Arbejdskraft; men der findes arbejdsføre Personer, der ere blevne i den Grad trykkede ned af deres elendige Liv, at de ikke due stort til at arbejde og derfor kun i ekstraordinære Tilfælde blive benyttede, medens de gaa ledige Resten af Tiden. Dog er denne Svækkelsestilstand, som foran nævnt i en Note, ikke i sig selv Aarsag til Arbejdsløshed, men naar der skal være nogle arbejdsløse, bliver det først de mindst arbejdsføre, der afskediges. Til denne Gruppe maa henføres de „arbejdssky“ Personer.

I ovenstaaende Opregning af de forskellige Arbejdsløshedsaarsager er ikke medtaget Strejke eller Lock-out, idet den derved frembragte Arbejdsløshed er af en anden Art end den almindelige. For de Personers Vedkommende derimod, som efter endt Strejke, Sygdom, Militærtjeneste og lign. uden egen Skyld ikke kunne faa Arbejde, maa Arbejdsløsheden regnes til den almindelige Art og anses foraarsaget ved daarlige Tider og lignende.

De Afhjælpningsmidler, man har forsøgt eller foreslaet mod Arbejdsløsheden, ere naturligvis meget forskellige efter de forskellige Aarsager, men alt ialt er det saare lidet, der hidtil er udført i denne Retning, og man er almindeligvis enig om, at Ondet ikke ganske vil kunne udryddes.

Lidt er der dog vistnok gjort gennem den i de senere Aar sig mere bredende offentlige Arbejdsanvisning, idet derved nogle af de Personer, der have gaaet ledige, fordi de ikke have kunnet finde den Mand, der har Brug for dem, have faaet Beskæftigelse — og dette faar desto større Betydning, jo mere Anvisningen er spredt over Landet og samtidig samarbejdet, saaledes at de arbejdsløse Personer kunne flytte til de Distrikter, hvor de tiltrænges. Men nogenlunde det samme opnaas ved de Landene ompændende Anvisningskontorer, som Arbejderne selv have oprettet gennem deres Organisationer. Den offentlige, kommunale og statslige Arbejdsanvisnings Hovedbetydning ligger sikkert endnu i, at man derigennem løpnaar at komme udenom de rent private Fæste-